

Tadeusz Baranowski, Irena Krzyszczyk-Majewska

Grodzisko, gm. Banie Mazurskie, woj. suwalskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 177-178

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

współczesne wykopy grobowe. Trzy oddzielne wykopy o powierzchni 3/4 ara założono w tej części grodziska, gdzie przypuszczalnie przebiegał wał wewnętrzny oddzielający gród od podgrodzia. Prace na tym odcinku nawiązywały do badań z 1959 r. Zachowane plany wskazywały na to, że w tej części grodziska układ stratygraficzny jest niezniszczony i czytelny.

Pod niezbyt grubą warstwą ziemi przemieszanej wyróżniono poziom złożony z 2 palenisk i równoległego do nich silnego skupiska kamieni o szerokości około 1,5 m. Wał drewniano-ziemny uchwycono poniżej. Jego jądro stanowiła warstwa zbitej, przemieszanej z gliną i kamieniami próchnicy, w którym konstrukcje drewniane zachowały się jedynie w postaci cienkich smug, w układzie równoległym. Trzon wału zbudowany był przypuszczalnie w konstrukcji skrzyniowej, spoczywającej na fundamencie drewnianym. Obserwacje konstrukcji wału utrudnia jednak fakt, że uchwycony został w rzucie skośnym, drewno było bardzo słabo czytelne, a zachowane fragmenty silnie przepalone.

Na podstawie materiału zabytkowego /ceramika, zabytki metalowe - ostroga/ wał ten należy datować na XI-XII wiek. Ustalenie ścisłej chronologii będzie możliwe po przeprowadzeniu szczegółowej analizy uzyskanych materiałów.

Badania zostały zakończone.

GNIEW
woj. gdańskie

patrz
średniowiecze

GRODZISKO, gm. Banie Mazurskie
woj. suwalskie

Konserwator Zabytków Archaologicznych w Białymstoku,
Instytut Historii Kultury
Materialnej PAN
w Warszawie

Badania prowadził mgr Tadeusz Baranowski i mgr Irena Krzyszczuk-Majewska. Finansował WKZ w Białymstoku. Drugi sezon badań. Grodzisko z okresu wpływów rzymskich i wczesnego średniowiecza.

Grodzisko leży na wysokim wzgórzu na zachodnim skraju wsi. Różnica wysokości między szczytem, a podnóżem wynosi od stron trudno dos-

tępnych niemal 40 m. Jedynie od północy i północnego zachodu ciągnie się łagodne podejście. Tam też usypany został wał zaporowy. Duża część obiektu porośnięta jest okopami i lejami z czasów wojny.

Zbadano około 85 m² w różnych punktach grodziska. Założono 5 niewielkich wykopów. W wykopie 1/75 na majdanie odkryto warstwę osadniczą zawierającą fragmenty naczyń z wczesnej fazy wczesnego średniowiecza. Odkryto też kilka śladów po słupach, w jednym z nich tkwiły fragmenty 2 żaren kamiennych. W pobliżu w warstwie kulturowej znaleziono kuliste rozcieracze żaren.

W innym wykopie odsłonięto jamę /6/75/ o wymiarach 2,6 x 1,8 m. Wypełnisko o miąższości do 1,1 m, charakteryzujące się czarnym zabarwieniem zawierało ogromną ilość kości zwierzęcych, a także fragmenty naczyń wczesnośredniowiecznych oraz przęślik gliniany, fragment szpili żelaznej z rozklepaną i zwiniętą główką, szydło kościane, fragmenty kości ze śladami obróbki.

W wykopie pod wałem warstwa była zaburzona nowożytnymi wkopami. W warstwie niezaburzonej, związanej jak się wydaje z późnym okresem wpływów rzymskich, odkryto fragment narzędzia żelaznego /sierpa?/. Natrafiono też na ślad po słupie umacniającym konstrukcję wału.

Zabytki po opracowaniu będą się znajdować w Muzeum Okręgowym w Białymstoku.

IŁŻA
woj. radomskie

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Olga Lipińska. Finansowało PMA w Warszawie. Trzeci sezon badań. Osada ze schyłku wczesnego średniowiecza /XIII wiek/ oraz grodzisko średniowieczne /XIII-XIV wiek/.

Stanowisko I - Grodzisko "Tatarski Kopic"

Wykop sondażowy o wymiarach 10 x 2 m wytyczono po osi grodziska wschód-zachód. Uchwycono w nim drugi południowo-zachodni narożnik przyziemia budowli drewnianej /wieży?/ posadowionej na nasypie gródka. Budowlę tę wzniesiono na planie kwadratu o wymiarach 9 x 9 m. Odsłonięte fragmenty narożnika były silnie zwęglone. Od strony wewnętrznej wys-